

+ 12 maart 2017

M 2e zondag Veertigdagentijd, a
PAXMt. 17,1-9

Veelgeliefden,

op deze tweede zondag van de Veertigdagentijd horen we over de gedaanteverandering van de Heer. Dat moet een schitterend schouwspel zijn geweest voor de drie getuigen, de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes. En het zijn juist de drie afwezige evangelisten die ons deze overweldigende gebeurtenis meedelen. Sint Petrus zal later in zijn tweede brief over deze ervaring verhalen om aan te tonen dat zijn verkondiging waarachtig is. *[Toen wij u de macht en de komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, beriepen wij ons niet op vernuftig bedachte mythen, maar] wij spraken als ooggetuigen van zijn luister. Want Hij heeft van God de Vader eer en verheerlijking ontvangen, toen door de verheven Majesteit dit woord tot Hem gericht werd: «Deze is mijn geliefde Zoon in wie Ik mijn welbehagen heb». En deze stem hebben wijzelf uit de hemel horen klinken, toen wij met Hem waren op de heilige berg. (2 Pe. 1,16-18)* Zo schrijft sint Petrus. Hij spreekt vooral over de stem die te horen was, want het geloof is uit het gehoor. De aanschouwing daarentegen komt uit de liefde en het zal ons daarom niet verbazen dat sint Jan in zijn evangelie vooral verwijst naar het zien: *wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulk een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt. (Jo. 1,14)*

De psalmist vroeg reeds: *Heer, wie mag toeven in uw tent, wie wonen op uw heilige berg. (Ps. 15/14,1)* En ook wij willen de berg beklimmen om de verheerlijkte

Heer te ontmoeten. Jezus nam drie apostelen mee toen Hij de berg beklom. Zo zullen ook wij drie getuigen moeten meenemen als we omhoog willen. Het zijn de drie goddelijke deugden: het geloof van Petrus, de hoop van Jakobus en de liefde van Johannes. Want: *Nu echter blijven geloof, hoop en liefde, de grote drie; maar de liefde is de grootste. (1 Kor. 13,13)*

Sint Jan schrijft niet rechtstreeks over het gebeuren op de berg. In zijn evangelie lijken regelmatig de belangrijkste gebeurtenissen te ontbreken, zoals de Doop des Heren en de instelling van de Eucharistie. Hij beschrijft wel het innerlijk van deze gebeurtenissen. Sint Jan wil daarmee voorkomen dat we ons teveel hechten aan het verleden, aan de overweldigende ervaringen, aan de historische feiten van twee duizend jaar geleden. Hij probeert ons immers in zijn evangelie en brieven duidelijk te maken dat die gebeurtenissen van toen, nog steeds voor ons toegankelijk zijn. Dat wij ook nu nog kunnen delen in de ervaring van de apostelen. Ook nu nog mogen wij de berg opgaan om de verheerlijkte Christus te ontmoeten. In zijn eerste brief wijst hij ons daarom op de drie getuigen die nu nog steeds voor ons toegankelijk zijn: de Geest, het water en het bloed. *Want drie zijn er die getuigen: de Geest en het water en het bloed. En deze drie stemmen overeen. (1 Jo. 5,7-8)* Oftewel, de Geest die levend werkzaam is in de Kerk en de sacramenten vooral van Doopsel en Eucharistie. Deze drie getuigen en laten ons delen in de oorspronkelijke ervaringen van de eerste leerlingen.

Hoe kunnen wij deelhebben aan dit wonderbare gebeuren op de berg? Daarvoor moeten we op zoek gaan

naar de kern van deze gebeurtenis. Niet de historische feitelijkheid, maar de ervaring van de drie apostelen kunnen ook de onze worden.

De leerlingen volgden Jezus al een geruime tijd. Direct voor de ervaring op de berg had Jezus hun verteld over zijn lijden, dood en verrijzenis. Maar ze konden het niet geloven. Petrus had nog uitgeroepen: *dat verhoede God. Zo iets mag u nooit overkomen.* (Mt. 16,22) Petrus reageerde als mens op de mens Jezus. Op de berg moest hij leren dat in de mens Jezus de goddelijke Zoon aanwezig is; op het moment dat Deze zijn heerlijkheid toont, maar ook daarna als zij van de berg afdalen. In de menselijke situatie ligt de goddelijke werkelijkheid verborgen, of deze nu wel of niet in schittering openbaar wordt. Juist in het Kruis, in lijden en dood ligt de heerlijkheid van de verrijzenis.

Ditzelfde zien we nog steeds gebeuren met de Kerk, het Lichaam van Christus. Overal ter wereld wordt ze vernederd, vervolgd en belasterd. Toch draagt zij de goddelijke heerlijkheid in zich, een heerlijkheid die af en toe in een grote heilige uitstraalt voor wie dit wil zien. De beschouwing van het kruis dat de Kerk ook in onze tijd te dragen heeft, doet ons beseffen dat zij op die manier en ook alleen op die manier haar Heer en Hoofd volgt en deelt in zijn heerlijkheid.

Dit is de kern van de gedaanteverandering op de berg waaraan ook wij ons hedentendage kunnen optrekken. Wij ervaren in ons leven het kruis waarvan Jezus heeft gezegd dat we het op moeten nemen. Telkens als wij het kruis beschouwen, zijn Kruis en ons kruis, kunnen wij in de diepte de kracht ervaren die een

afstraling is van zijn heerlijkheid. Zoals we zeggen: we krijgen kracht naar kruis. En sint Paulus voegt daar aan toe dat *het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat.* (Rom 8,18)

De drie getuigen tonen ons die heerlijkheid die verborgen ligt in het kruis van ons leven. De Geest die *onze zwakheid te hulp komt en voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen pleit* (Rom. 8,26); het water van ons doopsel waarin we de stem van de Vader ook tot ons horen zeggen: gij zijt mijn zoon in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld; en het bloed van de Eucharistie waarin de Zoon in zijn verborgenheid aanwezig wil zijn in de gedaante van brood en wijn, opdat zijn heerlijkheid ons niet zou verblinden maar ons wel zou vervullen; opdat een menselijke gedaante ons niet zou afhouden van zijn goddelijke presentie; opdat wij meer en meer zouden beseffen hoezeer Hij door al het menselijke heen ons wil vervullen van zijn goddelijke heerlijkheid, nu reeds en steeds meer zodat wij opgenomen worden in het liefdesvuur tussen Vader en Zoon in de Geest.

Uiteindelijk is dat de boodschap van deze zondag. De leerlingen zien Jezus' heerlijkheid zodat ze ook zijn vernedering en lijden kunnen dragen, vanuit het besef dat in het Kruis reeds de verheerlijking en de verrijzenis aanwezig is. Zo kunnen wij vol vreugde opgaan naar het paasfeest over vijf weken. Maar ook vol vreugde uitzien naar ons eigen definitieve Pasen.